

W dniu 28 września 2011 r. **minęło 20 lat** od chwili, w której góralska trombita obwieściła, że zbudowana na szczycie Baraniej Góry wieża znów pozwala - po około 35 latach - na zachwycanie się dookolną panoramą gór w Polsce, Czechach i Słowacji. Wszystkie one są tak samo nam bliskie jak nasze Beskidy kochane, czy Tatry, czy dość odległe Sudety. Te góry - przy sprzyjających warunkach pogodowych – znów mogą cieszyć oczy każdego turysty.

Przed wielu laty szczyt Baraniej zwieńczany był drewnianymi wieżami triangulacyjnymi, które budowane po kolei – po „rozsypaniu” się poprzedniej – umożliwiały zachwycanie się panoramą. Po rozebraniu - istniejących jeszcze w początkach lat sześćdziesiątych XX wieku - resztek ostatniej wieży, na szczycie pozostał tylko ponad 5-cio metrowy obelisk z czasów habsburskich.

O tym by móc znów zobaczyć Łysą Horę, Tatry, Babią Górę, Rozsutec czy Pradziada marzyło wielu turystów, zwłaszcza starszych, pamiętających ten widok z lat młodości. Wyjściem naprzeciw tym marzeniom była inicjatywa (z 1988 r.) Karola Lipowczana - ówczesnego prezesa Koła Przewodników Beskidzkich w Katowicach - zbudowania wieży z platformą widokową.

Realizacji tego pomysłu podjęła się grupa Jego Kolegów z Koła oraz z innych zaprzyjaźnionych środowisk przewodnickich (Wisła, Cieszyn, Ruda Śląska). Ich wysiłkiem, kosztem zdrowia, w czynie społecznym, przy ogromnym wsparciu wielu instytucji, organizacji i sponsorów pomysł - na pozór nierealny – urzeczywistnił się. W czasie realizacji prac nie raz natrafiano na przeszkody wydawało się nie do usunięcia. Zawsze jednak zjawiał się KTOŚ, kto pomógł, wsparł ... Upór grupy montującej elementy na szczycie, przy kapryśnej – takiej jak w roku bieżącym – pogodzie, był przykładem dla przypadkowych, najczęściej bezimiennych pomocników, którzy często swą pracą umożliwiali dokończenie jakiegoś etapu budowy. I tak wieża stanęła i służy już turystom 20 lat - od 1991 r.

Dzisiaj doposażamy ją w specjalne metalowe panoramy ułatwiające rozpoznanie pasm i poszczególnych szczytów.

Dbajmy o nią i jej otoczenie, bezmyślnie ich nie niszcząc, wszak jest to dzieło całkowicie społeczne. Dbajmy jak o swoją własność, by radowała nas

wszystkich zapierającymi dech widokami, by służyła kolejnym pokoleniom turystów.

Dla informacji - **dane techniczne** wieży: wysokość - 15 m; ciężar - 12 ton; galeria widokowa na wysokości - 8,5 m; taras górny na wysokości - 9,1 m; powierzchnia tarasu górnego - 3 m x 2,4 m; dopuszczalna ilość osób na tarasie - 20.

Ku pamięci przypomnienie tych, których wkład w budowę wieży był (jest) największy: Karol Lipowczan – inicjator, budowniczy, † Leon Tuczyński – majster budowy, † Andrzej Diczkaniec-Boskoć, Gerard Suchanek, Stefan Ziętek z rodziną, Leszek Lipowczan, Jan Żywioł (Cieszyn).

Duży wkład wnieśli także: † Leon Wajand, Zygmunt Braclawik, † Hubert Kaszta, Józef Zipser, Mieczysław Bożek, Jerzy Nowak i Jan Cibura wraz z ekipą z Huty Pokój, † Zbigniew Ratajski – dokumentalista budowy, † Maria Adamaszek, † Helena Suchanek, Xenia Popowicz.

Nie sposób pominąć bezinteresowną pomoc takich instytucji i osób jak: Nadleśnictwo Wisła z Nadleśniczym Witoldem Szozdą, POLIFARB Cieszyn, INŻBUD Wisła oraz sponsorów: Stalexport Katowice, PI KKIM S.A. Katowice, Urząd Miejski Wisła, Rozgłośnia Polskiego Radia w Katowicach.

Rozgłos sprawie wieży oprócz Radia Katowice nadawali: Regionalny Ośrodek Telewizji w Katowicach oraz prasa lokalna, zwłaszcza Dziennik Zachodni.

Prawnym właścicielem wieży jest Górnośląski Oddział PTTK w Katowicach. Opiekę nad nią sprawują przewodnicy z Sekcji Baraniogórskiej przy Baraniogórskim Ośrodku Historii Turystyki Górskiej „U źródeł Wisły” na Polanie Przysłop.

Katowice, Polana Przysłop, Barania Góra - 24 września 2011 r.

(Informacja przygotowana dla Turystów odwiedzających szczyt Baraniej Góry w dniu uroczystego spotkania - na Polanie Przysłop - budowniczych, sponsorów i wszystkich przyjaciół wieży.)

